

Erdélyi kirándulás

A Határtalanul pályázat keretein belül részt vehettünk egy nagyszerű kiránduláson, amelyen tengernyi élménnyel gazdagodtunk.

Utunk első állomása Arany János szülővárosa, Nagyszalonta volt, ahol bepillantást nyerhettünk híres költőnk gyermekkorába.

Ezt követően meglátogattuk a testvérosztályunkat Margittán. Nagyon kedvesen fogadtak minket, és megtanultuk a Határtalanul-összetartozás dalát is. A refrént már egészen jól tudjuk. Ezután országismereti tudásunkat tettük próbára, vegyes csapatokban.

Miután körbevezettek minket iskolájukban, közösen elástunk egy emlékekkel teli időkapuszlat néhány szép rózsza tövében.

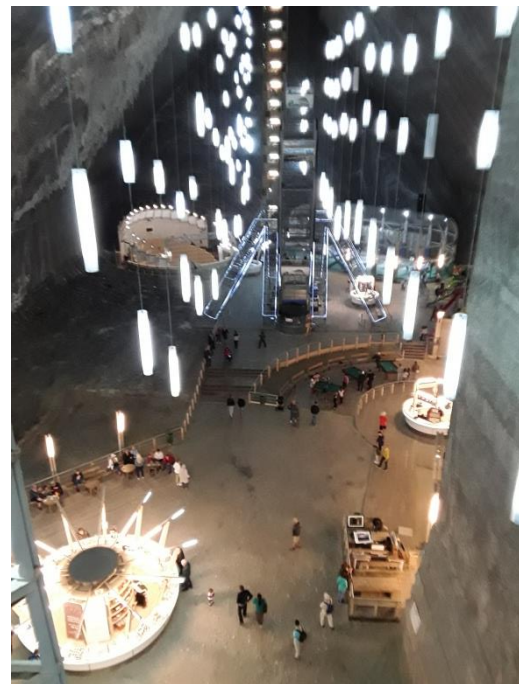
Következő nap városnézésre indultunk Kolozsvárra. Itt Mátyás király szobrát és szülőházát néztük meg.

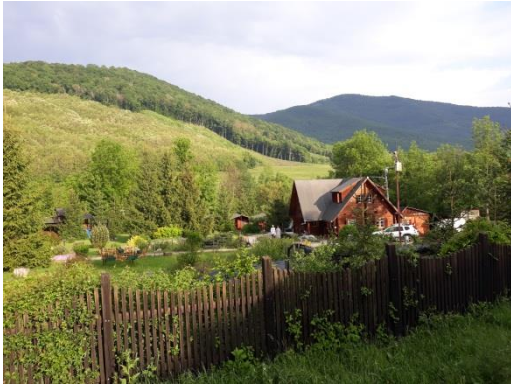
Aztán bebarangoltuk a Tordai hasadék lélegzetelállító, zegzugos völgyét.

Amikor visszaértünk, elmentünk a helyi sóbányába, ahol szédítő mélység felett sétálhattunk a sófalak hűvösében.

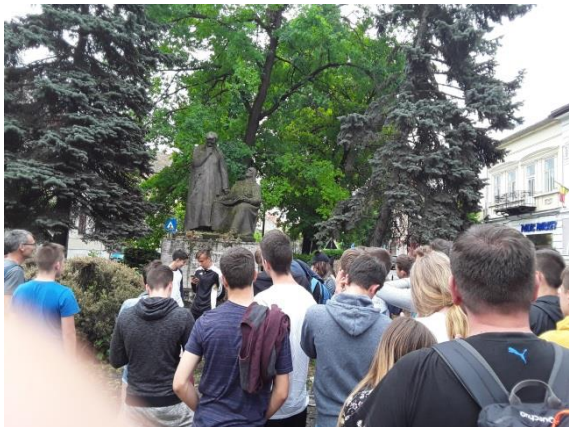
A harmadik napon hangulatos faházakban ébredtünk, majd reggelink elköltése után nekivágtunk megmászni a Székelykövet.

Nagy erőfeszítésbe került eljutni a csúcsig, de mindezért kárpótolt bennünket a túra izgalma és a csodás látvány.

Elpilledve értünk vissza a buszhoz, ahonnan tovább utaztunk Marosvásárhelyre. Megnéztük Bolyai Farkas és Bolyai János szobrát a líceum emlékparkjában, majd folytattuk utunkat a soron következő szállásra.

A negyedik napon felkerekedtünk és elindultunk a legendás Gyilkos-tó vidékére. Utunk szerpentineken át vezetett, meredek hegyoldalakon. Megcsodálhattuk a csonka fatörzsekkel szabdalts víztükröt.

Ezt követően a híres Békás-szoros sziklafalai között sétálhattunk végig.

Szállásunkra visszaérve a medencében csobbantunk.

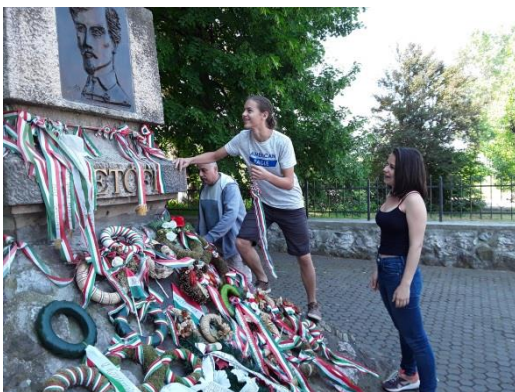

Kirándulásunk utolsó napján megrökönyödve eszméltünk rá, hogy Erdély magával ragadó tájait magunk mögött hagyva indulnunk kell. Hosszadalmas buszútnak néztünk elébe, de a honvágy nagy úr, így szívesen vágunk bele.

Először útba ejtettük Tamási Áron szülőfaluját, Farkaslakát. Síremlékénél állva megemlékeztünk a neves íróról, majd utaztunk tovább.

Segesvár kanyargós útjai hívogattak bennünket, így izgatottan vártuk, hogy ez a város mit tartogat számunkra. Először Petőfi Sándor síremlékénél álltunk meg, és koszorúval, verssel emlékeztünk nagy költőnkre.

Az óváros, mint egy kis ékszerdoboz, elvarázsoltak bennünket.

Amikor felmáztunk az óratorony erkélyére bámulatos kilátás tárult szemünk elé. Megannyi takaros ház között szűk utcák kígyóztak.

Nagyvárádon is megálltunk, bár csak rövid időre, hogy bepillanthassunk a történelmi város szívébe.

A számtalan hely, ahol a kirándulás alatt megfordultunk, nyomot hagyott mindannyiunk szívében.

Hálásak vagyunk ezekért az élményekért.

Lejegyezte: Karacs Janka és Boros Vivien 9.A